

BARRACA DE CANYES I FUSTA AL MARGE DEL RIU FRANCOLÍ, EN LA QUAL VIVIEN DEU PERSONES, ANY 1964. | FOTOGRAFIA D'AUTOR DESCONEGUT. CENTRE D'IMATGES DE TARRAGONA / L'ARXIU

BARRAQUISME A TARRAGONA, ARA FA CINQUANTA ANYS

TEXT: JORDI PIQUÉ PADRÓ | HISTORIADOR I ARXIVER

A inicis dels anys 60, l'impuls definitiu al procés industrialitzador tarragoní serà protagonitzat per l'Ajuntament de Tarragona, que, amb actuacions especulatives, si més no dubtoses, comprarà terrenys agrícoles i els oferirà a bon preu a les indústries foranes, bàsicament empreses del sector químic, interessades a establir-se als polígons d'Entrevies o Francolí, com ara Catalana de Abonos i Aliada Química de Tarragona. Al mateix temps, el sector turístic també iniciarà el seu desenvolupament i contribuirà al creixement de l'economia local.

Així doncs, la progressiva industrialització, l'augment de la construcció i l'expansió del turisme esdevindran factors de desenvolupament econòmic en la Tarragona d'inicis dels anys 60.

Un progrés desordenat i caòtic que convertirà la ciutat en un pol d'atracció per a molts immigrants de fora de Catalunya que fugen de la misèria. En quatre anys, entre 1960 i 1964, la ciutat va registrar un augment del 20 % i va passar de 43.519 a 52.056 habitants. I la tendència continuava a l'alça. Una cinquena part de la població havia arribat recentment, atreta per la possibilitat de treballar en una àrea econòmicament beneficiada pel turisme i la indústria.

Certament, l'oferta de feina era suficient per integrar els immigrants en el món laboral i permetre que disposessin d'un salari fix, ni que fos reduït. Però la ciutat no podia créixer al mateix ritme. No només en l'àmbit dels serveis ciutadans (sanitat, escoles, transport...), totalment insuficients per acollir els

nous tarragonins, sinó que trobar un habitatge mínimament digne era molt difícil. La resposta fou l'aparició espontània del barraquisme en zones allunyades del nucli urbà i amb una absència absoluta de serveis.

L'any 1964, en resposta a la petició formulada pel governador civil, l'alcalde de Tarragona, Benigne Dalmau Vilà, trametrà el resultat de la inspecció sobre les barraques existents al terme municipal: 404 barraques, agrupades en deu nuclis, en les quals hi vivien 1.894 persones, és a dir, el 3,64 % de la població de Tarragona i, aproximadament, el 20 % dels immigrants arribats entre 1960 i 1964. Una situació deplorable en la qual la integració dels immigrants en el teixit social de la ciutat era un propòsit condemnat al fracàs. |